

Pozdrav z Matýskova

10. července 2012

Ahojte dospěláci,

tak vás opět zdravím, tentokrát po návratu ze svého moravského turné, jmenovitě z jeho závěru, a to návštěvy tat'kovy rodné Karviné. Bylo tam prima, až na to vedro. Byl jsem ulepený od potu jak turecký med. A tak jsem se relativně často koupal. Viz i obrázky dále.

Možná jste si všimli, že vám dnes celý svůj dopis posílám v příloze Wordu. Je to proto, abych mohl jednotlivé obrázky, které dokumentují mé poznávání tohoto vašeho dospěláckého světa, dávat přímo za text, který se jich týká. To mi poradil tat'ka. Všiml si totiž, a na základě toho se dovtípil, že si mnozí z vás nejprve přečtou můj pozdrav, a pak teprve koukají na obrázky. A to není ono. Aspoň si to myslím a souhlasím s ním.

.....

Na prvním obrázku mě nevidíte. Tedy co do mé maličkosti. Nicméně z něj zajisté usoudíte, že asi budu mít výtvarné nadání. Oč jde: Na obrázku je přebalovací podložka se dvěma srdíčky. To horní, to je originál na obalu podložky. A to spodní... To jsem prosím vytvořil já sám! Vlastnoručně. Měl bych spíše říci vlastnoprckně :-)) No, říkal jsem vám, že v Karviné bylo děsné vedro. A tak mě na chvíli nechali jen tak nalahko, bez plínky... :-))

No, dospěláci to pak vyprali. Škoda. Ale musíte uznat, že jsem ten tvar trefil fakt precizně. :-))

Jak jsem už avizoval, bylo nám všem děsné vedro. Na následujícím snímku můžete vidět, jak jsem zažil další z mnoha premiér ve svém krátkém živůtku. Poprvé jsem se koupal ve sprcháči. Samozřejmě ne na stojáka, to dá rozum, přesto jsem však prožil své první sprchování. A můžu říct, že je to fakt bájo. Mamka mě položila na dno a celou dobu mě usilovně sprchovala vodou s tou ideální teplotou - ani studenou, abych nedostal psotník, ani teplou, abych se nezapařil ještě víc. Bylo to osvěžující, příjemné i zajímavé najednou. Můžu říct, že ten váš vynález sprchy se vám dospěláci poved. Výhodu shledávám zejména v tom, že neustále přitéká stejně teplá vodička. To v takové vaničce, tam voda chladne a po pár minutách mi začne být zimečka. A to pak notně dám najevo řevem.

Následující obrázek opět dokumentuje ono již zmíněné horko. Bylo to myslím v sobotu, byl jsem takový rozmrzlý a moc jsem toho nenaspal. No a pak, po jedné mléčné chuťovce, chtěla mamka, abych si odkrknul. No, kdo by ztrácel čas nějakým krkáním, když se mu chce spinkat. To mi jistě dáte za pravdu. Co jsem měl na sobě, či spíše neměl, vidíte sami. Prostě jsem si ustlal na mamce a ta si pod mé inkriminované partie dala alespoň hadřík pro případ, že by došlo k nějaké aktivitě. Což prý u mě není moc od věci. :-) No a takhle jsme spinkali společně a bylo to fajn.

Kvečeru, když už takhle venku bylo dýchatelno, vyrážela se mnou babička s kočárkem na výlety do okolí. V neděli překazila náš poslední možný podvečerní výlet bouřka. Ale v sobotu, když jsem se krásně vyspinkal (viz výše), jsme s babčou vyrazili opět ven. Zaměřte prosím pozornost zejména na můj stylový letní outfit: modré apartní tričko bez rukávů a bílé letní gatky, na nožkách ponožky. Tat'ka to komentoval tak, že vypadám, jako bych šel hrát golf. :-)

No a teď už jsem zase v Praze, v našem základním táboře a rodinném hnízdě. Teda, ne že by tady bylo menší vedro. Dneska mě vytáhli na chvíli do zahradní restaurace kousek od našeho baráku, kde jsme si dali s babčou a dědou z Klučova nějaký dlabanec; já to prospal. Důkaz můžete vidět na posledním obrázku. Nedělejte si však iluze, že mi to spokojené spinkání vydrželo dlouho. Krátce poté, co tat'ka udělal tento snímek, jsem se zahemžil, zaskřípal, a bylo po spánku. Že byste neuhádli, co bylo příčinou mého probuzení? ... Ano, moje dosud stále nezkratné břicho... :-((

No a to je pro dnešek všechno. Pudu spinkat, protože s tím spaním jsem pořád nějak na štíru. Nějak mi to moc nejde. Dneska nad ránem jsem se do toho opřel tak, že mě nedokázali utišit ani mamka, ani tat'ka... Já se jim snažil říct, co by mi pomohlo, ale jak už jsem kdesi pravil: Vy dospěláci jste fakt divní...

Ale stejně vás mám rád a ten váš svět, ten je fakt zajímavý. Zjistil jsem třeba, že v místnostech jsou stropy. A na těch stropěch jsou různé svítící věci, některé dokulata, některé jsou hranaté. Ale třeba venku, v kočárku, když koukám na strop, tak ten je strááášně daleko. Ani jej nemohu dohlédnout. To jsou věci, co? Vy tomu možná rozumíte, ale pro mě je to fakt zajímavé zjištění. Budu se na to muset podívat blíž.

Tak se mějte, užívejte léta a zase někdy!

Váš Matýsek